

Berit (37) så en sjanse, tok den, og angret ikke et sekund.

HISTORISK STED: i Machu Picchu fikk familien se de ikoniske ruinene. Foto: Privat

Etter 6 måneder med planlegging tok Berit F. Nergård familien med på en 8 måneder lang reise som både hun og barna ikke vil glemme. - Vi opplevde veldig mye. Vi dro innom forskjellige land, så forskjellige kulturer og prøvde ny mat.

Av Sabrina Langseth og Andrea Angeline Gran

Reisens begynnelse

Berit og den forrige samboeren fikk ideen om en verdensreise en kveld ved å sitte å tenke på at det hadde vært spennende, både for dem og barna.

-Ideen med reisen var egentlig å få komme seg ut i verden. Få med barna på en reise, oppleve nye kulturer, nye smaker, se verden og ikke minst historie. Forteller Berit, mens hun blar i gamle bilder og dagbøker.

Familien fikk vite om turen ved juletider, barna var veldig begeistret over valget og gledet seg veldig. Andre i familien så kanskje litt negativt på det, men det gikk seg til etter hvert, og de så mye mer positivt på turen når de så alt familien skulle oppleve. Barnas far skulle ikke være med på hele turen, men han skulle komme ned til Berit, samboeren og barna i 14

dager, så han ble jo en del av reisen han også. Hus ble solgt og dyr “flyttet” til naboer og i mai 2018 satt de seg på det første flyet på reisen, til Peru.

Forskjellige kulturer

Berit og familien sitt første stopp var Sør-Amerika, der de var spente for å se kulturen og hvordan de levde.

-Vi dro først til Sør-Amerika, for å dra til Titicacasjøen, og se på hvordan folk levde der. Veldig spennende. Det var også ganske høyt, så vi fikk høydesyke, deretter dro vi til Amazonas og Machu Picchu, vi hadde jo noen som ønsket å lære spansk med oss, så da måtte vi jo det. Vi var også i Lima, men det syntes jeg ikke noe om. Det var nesten skremmende å være der, spesielt den ene gangen jeg var ute med barna uten den gamle samboeren min, når en mann begynte å følge etter oss helt til hotelldøra.

Deretter dro familien vest over mot Tahiti og Påskeøya.

Påskeøya var veldig spesielt å oppleve selv. Spesielt steinfigurene forklarer Berit mens hun peker på bilder fra dagboka.

-Påskeøya var vi jo i bare noen dager, veldig fint sted, men barna gledet seg nok mer til Tahiti, så de gikk egentlig bare rundt og ventet.

Etter noen dager på Påskeøya var det på tide å dra til Tahiti.

-Da vi kom fram fikk vi blomster og alt. Veldig trivelige mennesker.

Tahiti er et veldig fint sted å dra med familien, vi badet og spiste is dagen lang, og hadde en veldig fin tid sier Berit mens hun viser oss bilder av dem på stranda.

Etter rundt 14 dager med is, bading og sol var det på tide å dra til neste stop som var New Zealand og Australia.

-Etter uker med varmen i Tahiti ble det litt kaldt å dra til New Zealand som er relativt likt Norge når det kommer til vær og landskap.

Berit smiler mens hun tenker tilbake og kaster ett blick over en av sidene i dagboken.

-Det jeg personlig likte best med New Zealand må være de varme kildene. New Zealand er veldig fint. Vi var blant annet innom Te Puia som er en av de mest kjente kildene der. Te Puia hadde også mange andre attraksjoner, og show, ikke minst! I et av showene viste dem fram maorikulturen. De tok oss faktisk med opp på scenen hvor vi dansa og sang.

Deretter var det Australia, der familien kom inn i litt varmere strøk igjen. Der var de innom steder som Great Barrier Reef, The Great Ocean Road og opera huset i Sydney.

-Vi var jo også innom Home and Away stranden. Som min datter og jeg var veldig glad i. så det var noe som var viktig å se for oss.

Berit forklarer hvordan Australia er et veldig fint sted, med trivelige mennesker.

-De er mye mer høflig, uansett hvor du går, hvor du er, så blir man snakket til. Det er ingen som ikke tør å sette seg ved siden av deg på bussen, alle sier hei til deg hvor enn du går. Om du er på en buss plass, i en park eller på en restaurant så sier alle hei til deg.

Berit har lengsel i blikket, og forteller at det er stikk motsatt her i Norge.

AUSTRALIA: Her er familien samlet på Home And Away stranda. Foto: Privat

Opplevelsene som huskes best

Det skal jo sies at man opplever masse på en slik tur! Berit og familien fikk sett og opplevd masse dyrearter som ikke finnes i Norge, som flodhest, løve, sjiraff, sebra, elefant, leopard, krokodille og mye mer. De har sett og opplevd mange land og en rekke kulturer.

Ofta er det de fineste eller mest skremmende opplevelsene som huskes aller best og som gir best inntrykk. Og når man er 8 måneder ute på tur, skal det sies at man opplevde ganske mye!

Berit åpner en av dagbøkene og forteller mens hun viser noen bilder.

-Jeg må nevne da jeg jobba på Bali, der var de jo veldig fint. Der opplevde vi jo jordskjelv, det var jo litt spennende, samt veldig skummelt. Jordskjelvet var ikke kjempekraftig, men senga flytta seg over en meter.

Carey Jenny i Australia, det var ganske langt Nord-Vest, det tror jeg er det mest spektakulære og fineste stedet jeg har vært noen gang. Det var mange fine daler med fine bade steder og vandre i. Vi var på mange fine turer. Var det jo det å kjøre camping rundt om i Australia med barna, det eneste sure med det var at vi fikk en litt liten camping vogn, med ganske liten plass til bagasje.

Berit løfter blikket fra bildene og forteller at hennes aller beste minne fra turen må være å bade med delfiner i New Zealand, da det alltid har vært hennes drøm.

Vi spurte i samme slengen om det var noen opplevelser som skremte Berit, og hun svarte at det ikke var noe særlig som skremte henne direkte. Men det var ett par opplevelser som kanskje gjorde henne litt skjelven.

Berit og familien var i "Elephant sands" i Botswana, hvor man sov i telt over bakken. Det begynte å lyne og tordne, så de måtte løpe fra teltet og rundt hele stedet for å komme seg vekk.

-Men det synes jeg egentlig bare var tøft, forteller Berit.

-Jeg må nok si da vi var ute på safari i Afrika, i Okavango-deltaet. Der satt vi i tre små kanoer langt ute i deltaet, hvor det kunne være masse flodhester. Vi har jo hørt at flodhester kan være ganske farlige, så det ville vært spennende om vi så noen.

Men Berit ser ikke på denne hendelsen som skremmende.

Hun blar videre i dagbøkene, og forteller at det var en ting som faktisk gjorde henne veldig usikker.

Hun forteller at det var en gang de var i Cuzco i Sør-Amerika og alle var slitene etter å ha vært syke, så var det karneval i gatene med flere tusen utkleddes mennesker i gatene. Dette var sent på kvelden. Så en mann og spurte henne om veien. Mannen endte opp med å følge etter dem hele veien uansett hvor de gikk. Berit forteller at hun hadde prøvd å riste han av seg ved å gå inn i feil gater og mellom flere bygninger. Men han rikket seg ikke av flekken.

-Han stod til og med og ventet utenfor hotelldøra vår. Han dro til slutt, heldigvis.

ELEPHANT SANDS: Bildet er tatt på Elephant sands i Botswana. I bakgrunnen ser man hyttene, hvor familien måtte løpe ved uværet. Foto: Privat

Har reisen endret noe?

Reisen har gjort at Berit har blitt mye mer takknemlig for å ha det hun har, og setter mye mer pris på ting, på grunn av alt hun har sett og opplevd.

Berit ser skuffet opp fra bildene igjen.

Berit merker også at man er mye høfligere i andre land. Uansett hvor man er og hva man gjør, blir man snakket til. Sitter man alene på bussen, kan man forvente at noen kommer og setter seg ved siden av deg. I Norge er det jo sjeldent man hilser på hverandre i det hele tatt.

-Jeg ser absolutt for meg selv på en slik reise igjen, men ikke en så lang tur som den forrige. Jeg har spesielt lyst til å dra tilbake til Afrika og Australia.